

מ"ת 20/33456- מדינת ישראל נגד אולג פינטיווקוב, אשרי גויי, רחמים רחמים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 20-12-33456 מדינת ישראל נ' פינטיווקוב(עוצר) וACH'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
ה המבקשת:
מדינת ישראל
נגד

1. אולג פינטיווקוב (עוצר)
2. אשרי גויי (עוצר)
3. רחמים רחמים (עוצר)

המשיבים:

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדם המיחסים להם עבירות שעיקר עניין הוא קשרו בתפרצונות בית מגורים, הנעה למקום תוך שימוש ברכב סימני זיהויו - זיפו וגבינה זוג עגילי יהלומים מתוכו.

רקע, השתלשות ההליכים ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום

1. אף כי בקשה המעצר משותפת לשלוות המשיבים, בפרשנה הוגשו שני כתבי אישום נפרדים, זהים בעובdotיהם בהתאםות הנדרשות, האחד כנגד המשיב 1, השני כנגד המשיבים 2 ו-3, שכןember 1 כולל ברשימת עדי הtribuna של כתב האישום הנוסף. לשם הנוחות, לצורך ההחלטה זו, אתייחס לכתב האישום כתוב אחד, שהוגש במשותף כנגד שני המשיבים.

2. **על-פי חלקו הכללי של כתב האישום**, בין המשיבים הכרות קודמת ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החזיקו ברכב מסווג שברולט קרווז, מספרו 72-904-44 (להלן: "הרכב"). בתקופה האמורה הTEGRORO פ.ב., אשטו - א.ב (להלן, בהתאם: "פ'"; "א"; "המלונאים"), וכן ח', המטפלת ב-פ', (להלן "ח"), בבית שכונת גלי תכלת בהרצליה (להלן: "הבית").

3. **על-פי עובדות כתב האישום**, ביום האמור, בשעה 16:12, ברכב בו ניג המשיב 2, מבתים לכיוון הרצליה. המשיבים עצרו בשביל עפר בכניסה לכפר שמריהו, שם שינו את זהות הרכב, בכך שהחלפו את מסטר הרישוי, באופן שאינו ידוע למאשמה, למספר 48-884-72.

4. בהמשך, סמוך לשעה 17:15, הגיעו המשיבים בסמוך לבית והחנו את הרכב ברחוב. המשיבים נכנסו בצוותא חד לא בית, דרך דלת הזכוכית במרפסת הצפונית של חדר השינה, בדרך של החדרת מכים בין הדלת למשקוף, ונקבע כי אחד מהם טיפס על חומת הבית לג חניית הרכבים, פתח את השער החשמלי של חניית הרכבים, וזאת כאשר פ' ו-ח'

עמוד 1

נמצאים בתוכו. המשיבים הסיטו את מתקני האזעקה במרפסת והסתו, באמצעותם, את מצלמות האבטחה. בהיותם בבית נטלו המשיבים עגili זהב מושבים יהומיים, בשווי של כ-3000 - 4000 יורו, השווים לא'.

5. בהמשך, בשעה 18:51, נכנסו המשיבים לרכב שעליו לוחית היזהוי המזויפת, וنمלו מהמקום, בניסיון לככיש 6, לכיוון דרום. סמוך לגשר ברודא עצר הרכב, אחד מהמשיבים יצא ממנה והציג את מספר הרישוי המקורי על כנו.

6. המשיבים נעצרו בסמוך למחלף ההלכה בתל-אביב, ובנסיבות אלו, החזיקו ברכב פטיש, כפפות, כובעים וمبرגות.

7. המשיבים הושמו בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); התפרצויות למקום מגורים בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק ביצורף סעיף 29(א) לחוק, גנבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיפים 384 לחוק ביצורף סעיף 29 (א) לחוק; החזקת כלי פריצה, עבירה לפי סעיף 409 ביצורף סעיף 29(א) לחוק, ויזוף סימני זיהוי של רכב, עבירה לפי סעיף 423 לחוק ביצורף סעיף 29(א) לחוק.

הליך המעצר

8. כתבי האישום הוגשו ביום 15.12.2020, بد בבד עם **בקשה למעצרם של המשיבים עד תום ההליכים**. מעצרם של השלושה הוארך עד החלטה אחרת, והדין נדחה לשם עיון באירוע החקירה. בדיון שהתקיים ביום 23.12.2020 טענו הצדדים בקשר לשאלת קיומן של ראיותلقאה. לאחר תום הדיון, הובא תיק החקירה לשכתו לשם מתן החלטה בקשר לשאלת האמורה.

דין והכרעה

9. כפי שנקבע: "המבחן המשפטיא לקיומה של תשתיית ראייתית לכוארים, כיצד, במענה לשאלת האם בכוחו של חומר הראות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור את כור היתוך של ההליך הפלילי" (בש"פ 8087/95 **زادה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 145-144 (1996)). תשתיית ראייתית לכוארים עשויה להיות מבוססת על ראיות נסיבותיות בלבד שיעוצמתן של אלו מחייבת מסקנה לכוארים ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה ולא קיימם הסבר הגיוני חולפי עשויי להתקבל בתום ההליך המשפטיא (בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 6339/20 **ברזילי נ' מדינת ישראל** (22.10.2020)).

10. עינתי בתיק החקירה וشكلתי טענות הצדדים. המסקנה המתגבשת היא כי חומר החקירה מקיים תשתיית ראייתית, נסיבותית אממן, כנגד כל המשיבים, בקשר למיחסם להם, והצפוי הוא כי קיימים סיכוי סביר לכך שעיבודו בהליך העיקרי יוביל להרשעתם. להלן - יפורטו טעמי.

המצאות עגili זהב השווים למטלוננט בכיס מעיל המשיב 1

11. העונן המרכזי הקשור את המשיבים למיחסם להם הוא הימצאום של זוג עגili זהב, מושבי יהומיים, בכיס מעיל המשיב 1 בעת מעצרו. המטלוננט זיהתה זוג זה כשלה (על פי הערת חוקר: "בשניה הראשונה" בה הוצגו לה, אף כי המטלון העביר אליה תמנות הרכוש שנחטפס בידי המשיבים עוד טרם חקירתה), ומעבר לכך, מסרה, במסגרת מזיכר משלים, כי במהלך חיפוש שנערך בבית, לא אותרו העגילים (ראו מזכיר מסומן פ"ט). משכך, ניתן לקבוע, באופן המסביר לצורכי ההליך שלפני, כי זוג העגילים נלקח מבית המטלוננטים ללא ידיעתם או רשותם, ובמילים אחרות - נגנב.

12. משיב 1 מסר, בחקירהו הראשונה, כי מדובר בעגילים אותם רכש "בזמן", בעת שהיא לbedo, בשעות אחר הצהרים, ביום רביעי או חמישי בשבוע שקדם לחקירהו, כמתנה עבור אמו "לטילבסטרא", מישנה פרטיה, ברחוב אלנבי בתל-אביב, "ליד מאפייה", תמורת 1870 ל". עם המוכר, יובל בערך 1.80 מ' בערך 80 קילו, רזה שחם בעל פאה", שמתעסק בהזה, דבר בטלפון, אך אין ברשותו את מספרו. לדבריו, העגילים היו בכיסו שכן התקoon לתקןם ב"בורסה".

לשאלה, מתי היה אמור לנסוע לשם, אמר: "על הדרך היו אצל, ראוי (הכוונה, כל הנרא), היא רציתי, ש.ב.) להראות למשה ולא יצא לי נשארו אצל בcis". לדבריו, לא שיתף איש בכך שקנה עבור אימו את זוג העגילים. את העילה לתקן הנדרש, לא מסר, גם לא בחקירה נוספת.

13. המשטרת לא פנתה למקום בו טען מшиб 1 כי רכש את העגילים, ולא מצאת בחומר הראי כי נבדק מיקומו של מшиб זה במועד הקניה הנטענת (אותו תחם המшиб 1 למסגרת זמן מצומצמת יחסית). זאת ועוד: מגרסת המתלוננת שויי העגילים עולה משמעותית על סכום הקניה בו נקבע המшиб 1, אך לא נערך בירור באמצעות שמי או מעיר מוסמך, לבחינת השווי כאמור, וכן לא נעשה נסיון להתחקות אחר מקורות של העגילים.

14. המתלוננת מסרה, כי לא ראתה את העגילים במשך כשיתה חודשים. על פניו, לא ניתן לסתור אפוא את גרסת המшиб 1 לפיה עשויים היו העגילים למצאו דרכם לרוחב אלנבי שקדם למועד המשיבים, והסנגורים אף הדגישו את שלא שני בחלוקת, כי מדובר בבית בו מצויים בשגרה בעלי מלאכה לא מעטים.

15. אלא שבחומר החקירה מצבע על כך שפרק זמן קצר ביותר עבר למציאת העגילים בכיס המшиб 1 נפרץ בית המתלוננים, ועוד מצבע הוא על כך שהמשיבים היו בסמיכות מקום וזמן רבה ביותר להתפרצויות זו, בניסיבות מעוררות חשד, להן לא ניתן הסבר של ממש מטעם מי מהם. בהינתן זאת, בcircumstances מס' נזונים נוספים שיפורטו, קיימם קושי רב מאוד לקבוע כי הממצאות העגילים בכל הנסיבות 1, עיגלים השייכים למחלוננת המתגורת בבית שנפרץ כעה לפני מעצרו, וכאשר נכח בסמוך לזרת האירוע במקביל להתפרצויות, מקורה בcircumstances נסיבות מוזר או אקרים.

16.قطעת ההגנה, אכן, המшиб 1 מסר תיאור מפורט למדוי של העגילים, אך לא מצאתו בנתון זה ממשמעות רבה. על אף שהוא עשוי להתיישב עם קנייתם לפני שבועיים, אין בו על מנת לסתור את מעורבותו בהתפרצויות, שכן פער הזמן בין מועד ההתפרצויות לבין מועד המשיבים אפשר בחינה מדויקת של העגילים. לא ניתן לציין, כי על פי דוח מסומן ט",י, ביחס המשיב 1 מהשורטמים את מעילו, שלא היה עליו בעית שנעוצר, בטענה כי הוא חש בקרו.

שינוי ספרות הרכב והשבת המספר המקורי על כנו

17. הרכב רשום על שם בת זוגו של המшиб 2, שהיא גם אחותו של המшиб 3. לדבריה, המшиб 2 משתמש בו "לפעמים".

18. במועד הרלבנטי לאישום הוצב עיקוב אחר המшиб 2. מדוחות העוקבים ודוח המרכזת עולה כי המшиб 2 נצפה נהוג ברכב שכפולת קרויז לבן, ועמו המшиб 3, הזוג, אם כי לא בזאות גמורה, וגבר נוסף, שלא זוהה, יצא מבת-ים, צפונה. אקדמי סוף להתחלה: מסקנתי היא כי השוהים ברכב, החל מהתחלת העיקוב בשעה 16:14 ביום האירוע, היו המשיבים, על אף שזיהוי העוקבים את משיבים 1 ו-3 אינו מלא. זאת, נכון שתי העובדות הבאות, המצלבות זו עם זו: הראשונה: בסופו של יום, בשעה 19:08 נעצרו כל השלושה ברכב. השנייה: המшиб 1 אישר כי כל השלושה יצאו מבת-ים, בשילוב "לעשות סיוב", ברכב בו נאג המשיב 2, לצד המשיב 3 והוא - מאוחר.

19. מדוחות העיקוב עליה התמונה הבאה. הרכב יוצא מבת-ים, וعليו לוחית זיהוי שמספרה 4890472 (להלן: "רכב 904"). בשעה 17:01 פונה רכב זה לשביל עפר (ראו דוח עוקב 5012). בשעה 17:04 נראים שלושה גברים, בלבוש כהה, שלא זוהו, עומדים בסמוך לרכב שכפולת קרויז בצעע לבן, שמספרו לא זוהה, ווכנים לעבר הלוחית האחוריית, ולאחר כדקה נכנסו לשכפולת, ונסעו בשביל עפר לרחוב המפעלים בהרצליה (ראו דוח עוקב 578). בשעה 17:07 מבחן עוקב 5012 ברכב מסווג שכפולת קרויז לבן, שמספרו 4888472 (להלן: "רכב 884"). רכב 884 נראה נסע להרצליה, עבר בשכונות גלי תכלת, ועצר בסמוך לרחוב המפעלים בשעה 17:10 (ראו דוח עוקב 5012). בשעה 17:15 נצפה רכב שכפולת קרויז לבן, שמספרו זהה למעט ספרה אחת חסרה מבין שלוש הספרות האמצעיות, חונה ברחוב גלי תכלת, למול רחוב המפעלים (ראו דוח עוקב 5051).

20. טענת המבקרת היא כי בפרק זמן זה שינוי המשיבים את מספר הרכב, והחליפו בין ספרות האמצע - מ-04-

ל-884. במצר משלים שנערכ ביום 14.12.2020, פרק זמן רב למד לאחר מעצרם של המשיבים, צין עוקב 578 כי בעת השהות בשבייל העופר לא נראו במקומות כל רכב אחרים או גברים נוספים. באי כוח המשיבים הדגשו את פער הזמנים שבין המזיך המשלים לכתיבת דוחות העוקבים, ואולם, פער זה דינו להבחן בהליך העיקרי ולעת ההז הוא לא מצאתי כי יש בו על מנת לפגום במשקל דוח העוקב.

21. מתוך הראיות שלפני, ניתן להסיק כי המשיבים, ייחדי, שינו את מספר הרישוי של רכב 904, על מנת שייחסה כרכב 884. ההבדל בין מספרי רכב 884 ו-904 הוא שתי ספרות בלבד, צמודות זו לזו, ומבליל להידרש לניתוח סטטיסטי כזה או אחר, הסıcıי כי מדובר ברכב אחר איינו גבוהה מאוד, בהינתן סמיכות הזמן והמקום לניטבות בהן הבחינו העוקבים ברכב 904, והעובדה כי מדובר ברכב מאותה הדגם ובאותו הצבע. הסıcıי כי מדובר בשני כלי רכב שונים מעט לחלוין, נכון גרסת עוקב 578 בנגע להעדרם של כל רכב או אנשים אחרים במקום, כאשר לשינוי, יש להזכיר, קדמה התכופות שלושת יושבי הרכב עברו לוחית הרישוי האחורייה.

22. אשר לרכב שספרתו זהה לרכב 884, כמעט אחת שלא זההה, שנצפה חמיש דקות באותו המקום בו נראתה רכב 884, נכון העובדה כי קיימות רק עד 10 מכוניות העונთ לטיואר זה בישראל, ניתן להסיק כי גם רכב זה הוא הרכב בו יצאו המשיבים מבתיהם. יצין עוד, כי בעל רכב 72-48-884 נחקר ומסר כי במהלך אירוע היה הרכב, מסוג אופל, שכבעו סופ, בניצרת, ולא בהרצליה.

23. בכך יש להוסיף, כי מחומר הראיות עולה כי מספר הרכב הוחלף פעמי נספת, מרכב 884 לרכב 904, ועל כן בהמשך, אך יאמր כבר כתע כי השינוי הנוסף מחזק המסקנה בדבר שינוי מספר הרכב המקורי בדרך העופר.

24. להשלמת התמונה, מדווח חקירת מז"פ, מסומן ל"ח, עולה כי הרכב, כמו גם לוחיות הרישוי, נבדקו ולא נמצא ממצאים לחובת המשיבים, לרבות אי-הימצאותן של טביעות אצבע. על פי כתוב האישום לא ידוע כיצד בוצע החזוף.

25. עצם שינוי זההו מעורר חשד ומעלה שאלות בקשר להנהגות המשיבים, שכן לניסיון הסואת מספר הרכב אין כל תכליות מלבד להקשות על איתור בעלי או העושים בו שימוש.

26. נחזר מעט לאחרית ונזכיר: עגילים שזוועו על ידי המתлонנת כשלה נמצא בכיס המשיב 1 ולא אותו בבית. משיב 1 מסר גרסה, לפיה רכש, שלא על פי תקנת השוק, את העגילים, כשבוע לפני כן. נכון העובדה כי המתлонנת מסרה כי במשך כחצי שנה לא הבחינה בעגילים, גרסתו הייתה עשויה, אולי, להתקבל (אף כי על פניה יש בה על מנת להקים יסודות עברית החזקת רכוש החשוד כגון), אלא שהראיות, ובicular - דוחות העוקבים ותיעוד מצולמות האבטחה בבית המתлонנים, מצביעות כי במקביל להגעת הרכב בסמיכות לבית המתлонנים, נפרץ הבית.

פריצת בית המתлонנים

27. מחומר החקירה ניתן לקבוע, לצורך ההליך שלפני, כי קיים סיכוי סביר, ואף לעלה מכך, כי בתיק העיקרי יכול כי הבית נפרץ בטרוח הזמן שבין 18:05 ל-18:30 לערך. ושוב, כר��ע לדברים, נציג, כי הרכב, בו נסעו שלושת המשיבים, נראה חונה ברחוב גלי תכלת, סמוך לבית המתлонנת, בשעה 17:15.

28. בין השעות 17:21, שיש דקות לאחר שהרכב נצפה חונה, נראה אדם לבוש "קפוצ'ון" כהה, כשרדים על ראשו, רץ ברחוב גלי תכלת מכוון בית המתлонנים, פונה לרחוב המעלפים, מכיוון רחוב ינאית ועהב את המקום. אדם בעלי מאפיינים דומים נראה רץ ברחוב המעלפים, מכיוון רחוב ינאית, ופונה ברחוב גלי תכלת לכיוון בית המתлонנים. הדברים עולים מדווח עוקב 5051 וכן מדווח עוקב 5006. זה האחרון צין כי מדובר במסיב 1, תוך הוספה סימן שאלה לצד שמו. אכן, כי מתמוןת המשיב 1 לאחר מעצרו, עולה כי אכן לבש חולצה עבה, אליה מחובר "קפוצ'ון". בצד זאת יער, כי על אף שמשיב 1 נעל נעלים לבנות בעת מעצרו, איש מהמשיבים לא לבש "גינס בהיר": ראו מזיך מסומן נ"ב, הערת

עורך דוח ההחלטה בוגר לתייעוד בשעה 18:55:18.

29. על פי דוח העיקוב נראה חפץ כהה מושLEN, ככל הנראה, מכיוון הבית עבר החצר בשעה 18:05. שנית ועicker - בשעה 18:13 נראה אדם מטפס על החומה ההיקפית של הבית, יורד לשטח החצר ובמהמשך נראה דמות אחרת יוצאת מהשער, תוך שהיא צופה לכיוון רחוב המעלפים. בשעה 18:29 נראה אדם עומד על החומה, גבר אחר עוצר בסמוך לחומה, נראה, אולי, מעביר לו דבר מה ומסיע לו לטפס על החומה (ראו דוח עוקב 5061). ראו גם סעיף 10 לדוח ההחלטה, מס' 10, שער השוטר רועי שלמה, שעין בشرطוני האבטחה, נראה בשעה 18:28 אדם הולך על החומה. על פי דוח אחר, מס' 12, בשעה 18:12 אחת מצלמות האבטחה COSTHA בבד.

30. על פי דוח מסכם חקירת מז"פ, נמצאה עקבות נעל על גג זכוכית בחצר הבית (תמונה 4-2) ומתקן הזעקה הממוקם במרפסת חדר השינה בקומה הראשונה של הבית, הופט מזויתו (תמונה מס' 6 ו-7). מצדיה החיצוני של דלת חדר השינה נראה סימנים חשודים כ-"סימני כל" (תמונה מס' 11-8).

31. Natürlich, כי המתלונן מסר כי לא שמע דבר, ומשכך יש מקום להסיק כי ביתו כלל לא נפרץ. נכון אמרו לעיל, אין בעובדה זו על מנת להקים קושי של ממש, שכן בקודת המוצא היא כי אדם הפורץ לבת חברו ינסה להקפיד על שקט מרבי. אכן, המתלוננים לא ציינו כי הבחינו בכך, אך נכון האמור בחווית הדעת, ובצליומי עורכה, מהם עולמים סימני חריצה על דלת חדר השינה, משקל דבריהם אלה אינו משמעותי. נסיף, כי מהגג עליו נמצאה העקבה, ניתן להגיע למרפסת, המובילת לדלת חדר השינה (ראו גם סוף גרסת המתלונן). עגילי המתלוננת נראה לאחרונה, על פי המתלוננת, בחדר אמבטיה הסמוך לחדר השינה.

חוצת הרכב לאזור תל-אביב ומעצר המשיבים

32. האם קיימות ראיות לכך שהוא כי בפריצה מעורבים המשיבים? לטעמי, על אף כי במקום נראה, על פי דוחות העיקוב, גם אחרים, על אלה זו יש לעונות בחיבור.

33. בשעה 18:51, מבחין עוקב 311, בשלושה גברים, שלא זהו, חובשים בגדים כהים, נראה חולכים ברחוב גלי תכלת מכיוון בית המתלוננים לרכב מס' 48-84-72, "שנראה חונה בסמוך", כאשר הספרה השלישית לא נראה (כפי שנצפה הרכב בשעה 17:15). עוקב 311 מצין כי "דבר מה בצע עתום נראה בידיו של הגבר שנכנס למושב הנהג". לדוח צורפה אף תמונה בה עומד אדם בסמוך לדלת רכב בצע בהיר, וכן על מה שנראה ידיו כתם צבע כתום.

34. על התמונה הודפס הכתוב "גברים לא מזוינים נכנסים למכוורת שברולט מס' 4890472". נדמה כי אין מחלוקת כי בתמונה לא ניתן להבחין במספר הרכב. בא כח המשיבים 2 ו-3,טען כי על פי דוחות העוקבים מס' הרכב אליו נכנסו הגברים היה 48-84-72 (ושוב: ספרה אחת חסרה), ועל כן לא ברור מדוע צוין מספר הרכב המקורי. כתוב בכתב יד הנושא מספר הרכב המקורי על גבי התמונה זו שהזגגה למשיב 2 מצין אף הוא כי מדובר ברכב 904. יתרון והיה מקום להימנע מצין פרט זה על גבי התמונה, אך עם זאת לא מצאתי כי יש בעובדה כי השטרים התייחסו, לטעמי - בצדקה, לרכב זה כרכב 904, על מנת לגרוע ממשקל דוח עוקב 311.

35. דנ"א המשיב 2, שביום האירוע נהג ברכב עם צאתו מבתיהם, ובעת מעצר המשיבים בשעה 19:08, נמצא על זוג כפפות בצע עילוי וחומר-כתום שהיה ברכב ("על הרצפה בתא הנהג", ראו מזכיר ט"ו, וכן מזכיר מס' 904 ק"ב; חוות דעת מומחה מעבדת דנ"א וביוולגיה מסומנת ר"ג). מתצלום דוח עוקב 311 נראה כתם צבע דומה על ידי מי שנכנס לרכב ונסע שם. זאת ועוד, האדם שכתם צבע כתום נראה על ידו, והוא עומד בהלימה לכפפות המזוכרות לעיל, נראה, בצלום מוטשטש אמנים, לובש בגד עליון שחור שבמרכזו ריבוע בצע עילוי, מכנסיים כהים וונגליים כהות. המשיב 2 צולם לאחר מעצרו לבוש במעיל באותו גוונים, מכנסיים שחורים וונגליים שחורים. גם גווני בגדייהם של המשיב 1 והמשיב 3 (אף כי צולם רק פלג גופו התחתון) כהים.

36. הרכב נראה נסוע בגלוי תכלת לכיוון קרן היסוד ולא נראה. לא הבהיר האם מדובר באותו מקום בו הבחן עוקב 5051 בשעה 17:15 ברכב זהה בדיק (שברולט לבנה, ספרה שלישית חסרה), אך כאמור, יכולם להיות רק 10 כל רכב בישראל בלבד במועד זה, ובויל אחד מהם, רכב 884, נחקר ושלא המצאות רכבו בהרצליה (עם זאת, לטעמי, גם עניין זה היה טעון השלמת חקירה קצרה ו פשוטה, שלא נעשתה, ولو בוגר לסוגי תשעת כלי הרכב הנוספים). עוקב נוסף, 5,006, מבחין בשלושה נוכנים לרכב שברולט קרוуз לבנה, מכיוון "הבית" בגלוי תכלת, נסועים בגלוי תכלת, לכיוון קרן היסוד ולא נראה. אותו עוקב מבחין ברכב מסוג זה ובצבע זה גם בדקות 18:52 לערך וב-18:53.

37. רכב 884 נצפה נסוע מכיוון מחלף כבר שMRIHO בשעה 18:56, עוצר מיד בתחנת אוטובוס סמוכה לגשר הולכי רגל, ממושב הנהג יוצא אדם, שיתכן והוא המשיב 2, וניגש לחלקה האחורי של המכונית, כאשר הוא אינו נראה (דווח עוקב 5012). דקה לאחר מכן, נצפה, על ידי עוקב זה, רכב מסווג שברולט קרוуз לבנה, שמספרו אינם נראה, עוזב את תחנת האוטובוס, ונוסע בכביש 2, ולאחר מכן בכביש 5 ובכיביש 20. הרכב נעצר בשעה 19:08 על ידי אנשי ימ"מ (עוקב 5002). זאת ועוד: על פי עוקב 551, כבר בשעה 18:57, דקה לאחר חניית הרכב בגשר, יציאת הנהג, והתקופות, נראה רכב 904 נסוע מכיוון גשר הולכי הרגל. ניתן להסיק אפוא כי נהג רכב 884 יצא ממנו, ערך שניי בלוחית הדיזהוי כר שמספר הרכב המקורי נראה על הלוחית פעמיים נספה, ואז עזב את המקום. המשים נעצרו בשעה 19:08.

תואם בין נעל משיב 1 לעקבה

38. חוות דעת מומחה בchner את זוגות הנעלאים שנתפסו מהמשבים אל מול עקבה שנלקחה מגג הזכוכית בבית המתלונים. נמצא כי נעל המשיבים 2 ו-3 לא היו יכולות להטיבע עקבה זו, אך נעלו השמאלית של המשיב 1 מתאימה בכל המאפיינים הסוגיים לעקבה (נראו מסמרק מסומן נח). אכן, נמסר מפי המתלונים כי מדובר בזילה גדולה, ובזה "תמיד יש תיקונים", אך אין כל אינדייקציה לכך שהיא צורך לעלות על הגג לשם תיקון כאמור(אף כי, שוב, היה מקום לוודא נקודה זו חוקית).

39. מקובלת עלי עדמת ב"כ המשבים כי אין מדובר בנעל יהודית, ואף דרגת ההתאמה אינה מרבית (דרגה ארבע מתוך 6) אך גם בהתאמה הקיימת בין נעל משיב 1 לעקבה יש על מנת לחזק את המasad הראייתי כנגד המשיב 1 וכפועל יוצא, אף כנגד שני המשבים האחרים.

המצאות מכשירי טלפוןים מבצעיים ברכב ובחזקת המשיב 2 והעדרם של מכשירים טלפון אחרים

40. בעליונות שלבש המשיב 2 נתפס מכשיר טלפון נייד מסווג נוקיה, המסתויים בספרות 684, ללא פרטיה בעלות. ברכב נתפס מכשיר נוספת, בעל מאפיינים דומים למיכיר שלועל, המסתויים בספרות 322. משיב 1, בחקירהו הראשונה, התייחס למכשיר שנתפס ברכב כ"טלפון מבצעי" ובבדיקות שני המיכשירים, 322 ו-684, מלמדות כי זה אכן טיבם (ראו דוח תובנות מסומן ע"ט). שני המיכシリים החלו להיות פעילים ביום 29.11.20, אחד בשעה 15:02, השני בשעה 15:07. ביום האירוע מנהלים שני מכשירים אלה קשר טלפוני רציף, תחילת בין 15:34 ועד 16:00, כאשר משעה זו ועד 17:25 אין ביניהם קשר טלפוני. נזכיר שוב, כי העיקוב החל בשעה 16:14 באותו היום, וכי הרכב נצפה לאחרונה בשעה 17:15, ובמהלך פרק זמן זה שהו המשבים ייחדיו ברכב. המנוים חוזרים לקשר ביניהם בין 17:25 ועד 18:30, למספר לא מבוטל של שיחות, האחרונה בהן בשעה 18:30:30. נזכיר כי העיקוב הבחן ברכב עוזב את המקום, לאחר שהגיעו אליו שלושה, בשעה 18:51, כך שניתן לקבוע כי שעות פעילות המיכシリים מקבילות לשעת התפרצויות. שני המנוים אוכנו תחילת בBeth-Yim, ולאחר מכן בהרצליה, באופןות סמוכות לבית המתלונים, ואף לפני האירוע התנהלו ביניהם שיחות רבות, כאשר מיקומם בהרצליה. שני המנוים ביצעו שיחות "עקבות אחורי" למספר זהה, ללא בעלות, מספר שלא עולה במידע גלוי או מוסתר, ביום 29.11.2020, אחד בשעה 15:14 ואחד בשעה 15:15. מנוי 322 נמצא בקשר אך ורק עם מנוי 684 (שכאמור, נמצא בכל המשיב 2).

41. לא נמצאו מכשירי טלפון נייד אחרים ברכב. משיב 1 התייחס לעניין זה בחקירהו הראשונה, בה, ככלל, שיתף פעולה וענה לשאלות, ומסר כי השאירו "בבית אופונע". שני המשבים האחרים שמרו על זכות השתקה באופן גורף בחקירהותיהם. בהינתן הבירור מלאו במצבות ימינו, כי אדם נהג להסתובב מחוץ לבית המתלונים, ואף לפני האירוע התנהלו עצם העדרו של זה בוגר לכל המשבים מעורר קושי של ממש, מתישב עם ניסיון להסווות מהלכיהם, וכשברקע גם

התנהלותם בנוגע למספר רישי הרכב - קושי זה מטעם.

המצאות כל פריצה ברכב ופריטים נוספים ברכב

42. מdock מסומן נא' עולה כי נמצא ברכב פטישים ואילו ניגוח, היכולים לשמש לפריצה אלימה של דלתות. מdock המסומן מז' עולה כי נתפסו שתי מברגות וראשי מקדחה.

43. עוד אציג, כי מעבר לככפות הכתומות, אליהן נדרשו לעיל, ברכב נמצא זוג ככפות נוספת, שהמשיב 1 מסר בחקירתו כי שיר לו. אף זוג זה, ככפות שנשקרו למשיב 2, על פניו, נדמה ככפות עובדה, לא ככפות שנעודו לחימום הידיים. ברכב נתפסו גם שלושה כובעי מצחיה.

44. בתא הסמוך לדיית הילוקים ברכב נתפס גם זוג עגילי כסף, שלא זוהה על ידי המתлонנת (גם אותו, אגב, היטיב המשיב 1 לתאר, ראו ש' 170 להודעתו הראשונה).

התנהלות המשיבים 1 ו-2 עם מעצרם

45. על פי דוחות פועלה מסומנים ט"ז ו-י"ז, המשיב 2, בעת מעצרו, השתולל ונדרש כוח לשם הכנעתו. המשיב 1 "שם ידו על ראשו" והתנגד תחילת למעצרו (ראו דוח פועלה מסומן ט"ו).

העדר גרסה מתעם המשיבים 2 ו-3 וגרסתו החלקית של המשיב 1

46. לכל האמור לעיל יש להוסף את שתיקתם - המוחלטת - של המשיבים 2 ו-3 בחקירותיהם ואת העובדה כי המשיב 1, לאחר גרסה מפורטת יחסית בהודעתו הראשונה, שמר, הלכה למעשה, על זכות השתקה בינוין חקירותיו, בטענה כי אין לו מה לומר או כי הגיב על הדברים בחקירה הראשונה, אף כי לנוכח נכבד מהשאלות שהופנו אליו לא נדרש בעבר. כיצד: "בהעדר טעמים סבירים ואמינים באשר להחלטה לשומר על זכות השתקה, תהווה שתקתו של נאש משום ראייה המחזקת את יתר הראיות הפויזיטיביות הקיימות נגדו, ובכלל זה מדובר גם בחיזוק לראיות הנסיבתיות הפעולות לחובתו" (ראו: ע"פ 12/23 שבתאי נ' מדינת ישראל, פיסקה 29 (01.07.2014)). טעמים אלה אינם בנמצא.

47. זאת ועוד: גרסת המשיב 1 בחקירה הראשונה פורטה לעיל, בנוגע לסוגיות הממצאות עגילי המתлонנת בחזקתו. עוד בשלב המעצר מסר כי הגע "מהרצילה" (ראו דוח מסומן ט"ו). גרסתו בנוגע לשאלת הימצאותם עם שני המשיבים האחרים ("עשינו סיבוב"), היתה דלה ובלתי מפורטת, ולא נמסר במסגרתה מודיע הגע להרצילה, היכן בדיקת הי' הוא ושני המשיבים הנוספים, מי הציע להגיע למקום. המשיב 1 טען כי הלאו לאכול גלידה, ולאחר כן מסר כי אמר זאת בצחוק, ועוד טען, בנגדו לעולה מdochות העוקבים, כי לא עצרו בדרך ומסר, כי אינו "וודע" האם יצא מהרכב. גרסה זו, ככלעצמה, מעוררת תהיות, סותרת את דוחות העוקבים בנקודות משמעותיות, הקשורות ליריעת המחלוקת ומחזקת המсад הראייתי הקים בצד אחד וכנגדו שני המשיבים הנוספים.

התיחסות ליתר טענות הסגנורים

48. כדי, לא כל מחדל חקירה ממשכו זיכוי הנאשם: "...ההלהכה המושרשת, כי בהינתן תשתיית ראייתית מספקת להוכיח את אשמו של הנאשם, הרי שאון בקיום של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזכותו של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: תחילת יש לבחון האם מדובר כלל במחדל חקירה. רק אם המענה לשאלת הראשונה הוא בחיויב, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדלי החקירה הנטען, נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחת, כמו גם זכותו להליך הוגן. בבדיקה זו נעשית, תוך שקלול המחדלים הנטען אל מול התשתיית ראייתית שהונחה בפני הערכאה הדינונית" (ע"פ 12/5633 נימן נ' מדינת ישראל (10.7.2013)). במקביל, לא כל פעולת חקירה שהיא מקום לבצעה, טוביל לקביעת קושי בתשתיית ראייתית הילכואית (בש"פ 5201/15 בוסקילה נ' מדינת ישראל (6.8.2015)).

49. ומהכלל - לפרט. הטענות בקשר לאי-leggibility עובדי הבית או אישה נספת שנכחה במקום, להבחן במסגרת ההליך העיקרי. גם הטענות, ولو במשמעות, בקשר למעורבות המטפלת, שגרסתה נמסרה, ומשמעות הצעתה לעבר קרטוניים, אין יוצרות קושי בקביעת תשתיית ראייתית ו邏輯ית ייחון, על יסוד מכלול הריאות, בתיק העיקרי. אשר לטענה כי המתלוון והמטפלת נעו בבית, ויתכן ונכנסו לחדר השינה, שלא מצאתי כי היא בעלת משמעות לזכות המשיבים (ואף יתכן כי תנועת המתלוון והמטפל הובילה לשינוי תכניות הפורצים). הדברים יפים גם בקשר לטענות ב"כ המשיב בקשר להבדל הנטען בין לבוש מרשו לבין העולה מחלוקת מהרטוניים, ובעיקר על רקע האמור בסוף סעיף 9 לזכר המסומן .¹⁰

סיכום של דברים

50. עגילי המתלוונת נמצאו בכיס מעיל המשיב 1, כ-40 דקות לאחר שנפרץ בית המתלווננים. המשיבים יצאו מבתיהם להרצליה, ברכבת שמספרו שונה, פעמיים, בכניסה לעיר וביציאה ממנה, לפני ואחרי ההתרפות. הרכבת חנה בסמוך לבית המתלווננים, בשעת הפריצה, ושלושה גברים נראו חוזרים אליו, כעשרים דקות לאחר הפריצה, אחד מהם לבוש בלבד דומה מאד לזה שעלה מшиб 2. ברכבת נמצאו מכשירי טלפון "մבצעים", ובחזקת איש המשיבים לא נתפס מכשיר טלפון בידי אחר. ברכבת נמצאו כל פריצה, כפפות וכובעי מצחיה. הסברו של המשיב 1 להתרפות באותו יום היה חלקן ודול, וביתר חקירותיו שמר על זכות השתקה, כפי שעשו שני חברי מלכתחילה.

51. הריאות מצביעות על התנהלות מכונית ומאורגנת. כידוע, ניסיון החיים, מלמד כי לא ילכו שניים (או שלושה) "בלתי אם נועדו", אף אם לא ניתן לדעת בוודאות חלקו של מי מבין השלושה באירוע. משכך, קיימ סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות קשירת הקשר וביצוען בצוותא של כל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

52. המשך הדיון בשאלת עילת המutzer וחלופותו.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 נואר 2021, בהעדר הצדדים.